

2-ברכות קריאת שמע INTRODUCTION TO

How many ברכות were recited before קריאת שמע at the time that the בית המקדש stood? The גמרא in 'א' עמ' א' discusses the issue:

מסכת ברכות דף יא' עמ' א' – תנן התם¹, אמר להם הממונה: ברכו ברכה אחת! והם ברכו, וקראו עשרת הדברות, שמע, והיה אם שמוע, ויאמר, וברכו את העם שלש ברכות: אמת ויציב, ועבודה, וברכת כהנים, ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא. מאי ברכה אחת? כי הא דרבי אבא ורבי יוסי בר אבא אקלעו לההוא אתרא, בעו מנייהו: מאי ברכה אחת? לא הוה בידיהו. ואתו שיילוהו לרב מתנה, לא הוה בידיה. אתו שיילוהו לרב יהודה, אמר להו: הכי אמר שמואל אהבה רבה. ואמר רבי זריקא אמר רבי אמי אמר רבי שמעון בן לקיש: יוצר אור. כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר: הא דרבי זריקא לאו בפירוש אתמר אלא מכללא אתמר, דאמר רבי זריקא אמר רבי אמי אמר רבי שמעון בן לקיש: זאת אומרת – ברכות אין מעכבות זו את זו. אי אמרת בשלמא יוצר אור, הו אמרי – היינו דברכות אין מעכבות זו את זו, דלא קא אמרי אהבה רבה; אלא אי אמרת אהבה רבה הו אמרי – מאי ברכות אין מעכבות זו את זו? דלמא האי דלא אמרי יוצר אור – משום דלא מטא זמן יוצר אור, וכי מטא זמן יוצר אור – הו אמרי! – ואי מכללא מאי? – דאי מכללא, לעולם אהבה רבה הו אמרי, וכי מטא זמן יוצר אור – הו אמרי ליה, ומאי ברכות אין מעכבות זו את זו? – סדר ברכות.

The גמרא concludes that in the ברכה that was recited before קריאת שמע was אהבה רבה and that יוצר אור was recited later in the morning because the כהנים recited קריאת שמע earlier than the time at which to recite יוצר אור. Does this discussion help us determine whether the ברכה of יוצר אור was composed to combat Dualism?

Perhaps we will find a clue when we continue studying the same page of the גמרא:

מסכת ברכות דף יב' עמ' א' – וקורין עשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים. אמר רב יהודה אמר שמואל: אף בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין. תניא נמי הכי, רבי נתן אומר: בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין.

From this discussion we learn that the practice of reciting the עשרת הדברות as part of ברכות קריאת שמע was discontinued outside of the בית המקדש because of concern for חמישה מינין. In this matter, the definition of מינין is Christians. The only part of the חומשי תורה that Christianity accepted was the עשרת הדברות. הו"ל discontinued the

1. מסכת תמיד פרק ה' משנה א'

practice of reciting עשרת הדברות before קריאת שמע so that it would not appear that we chose to recite the עשרת הדברות and not other parts of the תורה because we agree with the Christians. Despite this concern, חז"ל continued the practice of reciting עשרת הדברות in the בית המקדש. We can conclude from this fact that in the בית המקדש, it was inappropriate to conduct practices that showed concern for other religions. Demonstrating such concern in the home of the שכינה would have been disrespectful.

That יוצר אור was recited in the בית המקדש is proof that the ברכה of יוצר אור was not composed to be a deflection of the religious doctrines of Dualism. If that were its purpose, it would not have been recited in the בית המקדש out of respect to the שכינה.

If יוצר אור was not composed to deflect the religious doctrine of Dualism then what is the purpose of the ברכה of יוצר אור? The רמב"ן gives us some insight on this issue:

ברכות דף יא' עמ' ב'—מאימתי—כבר היה מנהג בעיירות לומר בין אהבת עולם לקריאת שמע קל מלך נאמן. ובילדותי נתקשה עלי, לפי שהדבר ידוע שאהבת עולם ברכת המצוה היא לק"ש, שכל המצות כולן טעונות הן ברכה עובר לעשייתן, וכן בהלל וכן במגלה וכן בקריאת התורה, וכל שכן קריאת שמע. וזה שאמרנו בהשכים אחר שקרא אין צריך לברך שכבר נפטר באהבה רבה, דברכת שנון תורה היא. אלא שתיקנו בקריאת שמע שתיים לפניה מפני שזמנה תלוי ביצירת האור ובעריבתו. אבל ברכת יוצר אור ומעריב ערבים ברכת השבח הן, כדמוכח (מגילה כ"ד ב') בפלוגתא דכל שלא ראה מאורות מימיו אינו פורס על שמע וכדפרישית לעיל. וברכת אהבת עולם ברכת המצוה לחובת קריאה של שמע. והכי נמי מוכח בשמעתא דאמר להם הממונה ברכו ברכה אחת כו', לפיכך עשו נמי ברכת אמת ויצייב ברכה הסמוכה לחברתה. וכיון שזו ברכת המצוה היא הדבר ברור בכל שמברך על המצות או על הפירות ועונה אמן אחרי עצמו בין ברכה למצוה שהוא טועה גמור. וכבר פרטו זו בפירוש בירושלמי תני: הפורס על שמע והעובר לפני התיבה והנושא את כפיו והקורא בתורה והמפטיר בנביא והמברך על אחת מכל המצוות האמורות בתורה לא יענה אחר עצמו אמן. איני צריך לבאר ענין זה שהוא מפורש לראשונים, וכמדומה שהוא הפסק, וצריך לחזור ולברך.

The upshot from the רמב"ן is that יוצר אור is a ברכת השבח. The purpose of this ברכה is to be an acknowledgement that we experience a new sunrise each day. It is similar in type to the ברכות we recite when we experience other natural phenomena such as thunder or lightning. As that type of ברכה, יוצר אור fit nicely into the order of תפלת שחרית in the בית המקדש. Once you eliminate those parts of תפלת שחרית that were not recited in the בית המקדש such as קרבנות and פסוקי דזמרה, the result is that יוצר אור follows המעביר שינה. It flows naturally as the ברכה for the next act one does after awaking.

TRANSLATION OF SOURCES

מסכת ברכות דף י"א ע"א - We have learnt elsewhere: The deputy high priest said to the Kohanim: Recite one Bracha, and they said the Bracha and recited the Ten Commandments, the Shema, the section 'V'Haya Im Shamo'a', and 'VaYomer', and recited with the people three Brachot, i.e. , 'Emes ViYatziv', the Bracha of 'Avodah, (Ritzai) and the priestly benediction (Sim Shalom). On Shabbat they said an additional Bracha for the outgoing watch. Which is the 'one Bracha' referred to above? The following will show. R. Abba and R. Jose came to a certain place the people of which asked them what was the 'one Bracha' referred to, and they could not tell them. They went and asked R. Mattena, and he also did not know. They then went and asked Rab Judah, who said to them: Thus did Samuel say: It means, 'Ahava Rabbah'. R. Zerika in the name of R. Ammi, who had it from R. Simeon b. Lakish said: It is, 'Yotzair Ohr'. When R. Isaac b. Joseph came from Israel he said: This statement of R. Zerika was not made explicitly by R. Simeon b. Lakish, but was inferred by him from another statement. For R. Zerika said in the name of R. Ammi, who had it from R. Simeon b. Lakish: This shows that the recital of one Bracha is not indispensable for that of the other. Now if you say that they used to recite 'Yotzair Ohr', it is correct to infer that the recital of one Bracha is not indispensable for that of the other, since they did not say, 'Ahava Rabbah'. But if you say that they used to say, 'Ahava Rabbah', how can you infer that one blessing is not indispensable for the recital of the other? Perhaps the reason why they did not say, 'Yotzair Ohr' was because the time for it had not yet arrived, but when the time for it did arrive, they used to say it! And if this statement was made only as an inference, what does it matter? — If it was made only as an inference I might refute it as follows: In fact, they said, 'Ahava Rabbah', and when the time came for 'Yotzair Ohr', they said that too. What then is the meaning of 'One blessing is not indispensable for the other'? The order of the blessings is not indispensable.

מסכת ברכות דף י"ב ע"א - 'They recited the Ten Commandments, the Shema', the sections "V'Haya Im Shamo'a," and "VaYomer" , the 'Avodah, and the priestly benediction'. Rab Judah said in the name of Samuel: Outside the Temple also people wanted to do the same, but they were stopped on account of the insinuations of the Minim. Similarly it has been taught: R. Nathan says, They sought to do the same outside the Temple, but it had long been abolished on account of the insinuations of the Minim.

רמב"ן ברכות דף י"א ע"א - 'ב' - מאימתי between the prayer Ahavas Olam and Kriyat Shma, the words: Kail Melech Ne'eman. In my youth it troubled me, because it is well known that the prayer Ahavas Olam is the Bracha for the Mitvah of Kriyat Shma, based on the rule that all Mitzvot require the recital of a Bracha before the performance of the Mitzvah. The same rule applies in connection with reciting Hallel; reading Megilat Esther; reading the Torah; and of course in connection

with reciting Kriyat Shma. It is based on that rule that we learned that if one studied Torah after reciting Kriyat Shma that it was not necessary to recite the Bracha that precedes learning Torah since he had already fulfilled the obligation to recite a Bracha before studying Torah by reciting the Bracha of Ahava Rabbah which is the equivalent to the Bracha for studying Torah. The reason that our Sages instituted the practice to recite two blessings before reciting Kriyat Shma was because the earliest time in the day that one can recite Kriyat Shma is tied to sunrise and sunset. But there is a major difference between the Brachot that precede Kriyat Shma. The Brachot of Yotzair Ohr and Maariv Aravim are blessings of Praise as we learned that one who never saw the celestial bodies in his life because he was blind cannot Porais Shma. The Bracha of Ahavas Olam is the Bracha that precedes the performance of the Mitzvah of Kriyat Shma. This is also seen by what we learned that the Chief Kohain would call out: make one Bracha and it is based on this Bracha that they authored the Bracha of Emes V'Yatziv to be a Bracha that is connected to the blessing of Ahavas Olam. Since the Bracha of Ahavas Olam is a Bracha that precedes the performance of a Mitzvah, it is obvious that it is like any other Bracha that precedes the performance of a Mitzvah or before eating a fruit that if one recited Amen after reciting the Bracha but before performing the Mitzvah that he certainly is in error. This was openly detailed in the Jerusalem Talmud as follows: He who is Porais Al Shma, or is the one to go down to the Ark or one who blesses the people or the one who reads from the Torah or the Haftarah or one who recites any Bracha that precedes the performance of a Mitzvah from the Torah should not respond with Amen after reciting the Bracha. I do not have to explain this matter that was clearly understood by the early commentators, that it appears to me that reciting Kail Melech Ne'eman after the Bracha of Ahava Rabbah is an interruption and causes one to have to repeat the Bracha.